

Mennesket
som var
Gud

Pro fide studie
Markus

Hvem var Jesus?

Var han en genial religionsstifter?

Den første socialist, solidarisk med
de undertrykte?

Eller ville han være morallærer og
etisk forbillede?

Måske bare en stakkels religiøs fantast?

-- Eller - MENNESKET SOM VAR GUD?

Ja, hvad sagde han om sig selv?

Hvad enten man er negativ eller positiv
over for Jesus vil dette hefte være en
tilskyndelse til at lægge ens forud-
fattede meninger til side for at se,
hvad den bibelske tekst selv siger.

MENNESKET SOM VAR GUD

**7 udkast til
studiegrupper
ved
Kai Kjær-Hansen**

PRO FIDE STUDIE

Kristeligt Forbund for Studerende og Skoleungdom

**Copyright 1969
by KFS**

Omslag: Anna Kronborg

Indhold

side

4		Introduktion	
5		Hvem var Markus?	
5		forkortelser	
6		Jesus og evangeliet	I
8		Jesus og omvendelsen	II
10		Jesus og underne	III
12		Jesus og lignelserne	IV
14		Jesus og spørgsmålsstillerne	V
16		Jesus og hans død	VI
18		Jesus og hans opstandelse	VII
20		Litteratur	

Introduktion

I dette hefte foreligger 7 bibelstudieudkast især beregnet til gruppearbejde. Til hvert studie er der en kort indledning og nogle spørgsmål. Ingen af disse gør krav på at være komplette, men bør suppleres efter behov. Nogle af spørgsmålene synes måske meget lette, men behøver ikke af den grund at være irrelevante. Tværtimod! Godtag hverken af dig selv eller andre, som svar på et spørgsmål, et "ja" eller et "nej". Begrund svarene, primært ud fra teksten, sekundært – hvis det er nødvendigt – ud fra andre bibelsteder.

Udkastene er baseret på Markusevangeliet, som er det ældste af de 4 evangelier og velegnet til et begyndende studium af personen Jesus Kristus. Og det er ham, der både er og bør være objektet for vort studie.

Vi ønsker altså at lære noget om Jesus, hvem han gav sig ud for at være, og hvilken reaktion han forårsagede:

Men da evangelisten Markus også hævder, at Jesus efter sin død opstod og nu lever, er der et andet aspekt, vi også bør have in mente, før vi går i gang. Sådan som han *var*, sådan *er* han – nu!

I de første 8 kapitler stilles hans ledsagere bestandig overfor spørgsmål, som kan opsummeres i kap. 8 v. 29: "Hvem siger I, at jeg er?" Dette spørgsmål blev forstået. Man tog imod ham i tro eller gik bort i vantro. Her kommer det personlige forhold til Jesus Kristus ind i billedet.

Men hvorledes kan man have et forhold til og en mening om en person, man ikke kender? Mange synes at have det i dag, selvom det er umuligt. Det er ikke kun dem, der fornægter Jesus som Guds søn med letkøbte overfladiske argumenter, jeg i første række tænker på. Hvor ofte må ikke vi, der kalder os kristne, beskæmmet bøje hovedet, fordi vi kender så lidt – og ikke vil udvide vort kendskab – til ham, som vi siger, vi tror på. Derfor: Lad os, hvad enten vi på forhånd er negativt eller positivt indstillet til Jesus Kristus, prøve at lægge alle de forudfattende meninger bort, så vi kan se, hvad teksten har at sige os om den historiske person Jesus af Nazareth.

Og det skal ikke være nogen hemmelighed, at den, der kommer fordomsfrit til teksten og prøver dens sandhedsværdi, vil komme til den samme konklusion og bekendelse som apostlen Peter: "Du er Kristus" (8.29).

Hvem var Markus?

Forfatteren til det andet evangelium er jøden Johannes, som havde det latinske tilnavn Markus.

I sin moder Marias' hus har han mødt det kristne budskab. Her afholdtes nemlig møder selv i de vanskelige forfølgelsestider for den første menighed (Ap.G.12,12).

Johannes Markus bringes af Paulus og Barnabas til Antiokia (Ap.G.12,25), og han ledsager dem senere på den første missionsrejse. Han skilles fra dem i Perge (Ap.G.13,13), og af den grund vil Paulus ikke have ham med på den næste rejse (Ap.G.15,37-39), hvorfor han sammen med Barnabas rejser til Kypem.

Senere ser det ud til, at der er kommet en forsoning i stand mellem Markus og Paulus, for i Kolossenserbrevet 4,10 får vi at vide, at Paulus, der er fange i Rom, har til hensigt at sende ham på missionsrejse til Kolossæ.

Det nære forhold til Peter, som er anført i 1. Peters-brev 5,13, har ført til den antagelse, at Markus som hovedkilde til sit evangelium har haft apostlen Peter.

Brevets affattelsestid dateres almindeligvis af de lærde til midten af 60'erne.

Forkortelser

GT	Det gamle Testamente
NT	Det nye Testamente
Matt.	Mattæus-evangeliet
Mk.	Markus-evangeliet
Luk.	Lukas-evangeliet
Johs.	Johannes-evangeliet
Ap.G.	Apostlenes Gerninger
v.	vers
vv.	versene
kap.	kapitel
11,27–33 kap.11 fra v.27 til 33	

**NOTA BENE! LÆS HELE
MARKUSEVANGELIET I-
GENNEM I SAMMENHÆNG
FØR DU GÅR I GANG MED
STUDIET**

I Jesus og evangeliet

Markus 1,1-11

Evangeliet er en person. Det er ikke en samling abstrakte ideer eller en filosofi. Jesus Kristus er evangeliet, og Markus' intention med sit evangelium er at konfrontere mennesker med Jesus.

Jesus blev sendt til verden og fremkom med de mest mærkværdige forudsigelser, påstande og løfter. Hans liv er hengivet til andre mennesker – han tjener mennesket, føler med mennesket, identificerer sig med og dør for mennesket og vækkes atter til live ved opstandelsen.

Et mægtigt drama er vi vidner til, hvor Jesu fulde menneskelighed og guddommelighed kommer til udtryk, idet han dør og opstår for menneskers synds skyld.

Vi gør vel i ikke at understrege den ene side af Jesu person fremfor den anden. Skiften har en balance her, og den bør opretholdes.

Hvordan Jesus kan være menneske og Gud i een person, er et mysterium, som ingen rationel forklaring kan afdække, men som kun troen kan fatte.

I første vers giver Markus udtryk for sit *formål* med sin bog, og dernæst er Johannes Døbers gerning beskrevet. Jesus bliver døbt, ikke fordi han som andre mennesker behøvede at gøre bod, men fordi han ønskede at identificere sig med dem, han skulle frelse.

Markus nævner ikke noget om jomfrufødslen. Kilderne til vor viden herom er Mattæus og Lukas. Men det synes, som om den første kirke tog jomfrufødslen for en given sag, som man ikke behøvede at nævne og langt mindre diskutere, da den var forudsat bekendt.

MARKUS' INTENTION (1,1)

1. Hvorfor er det så vigtigt, at evangeliet er en person?
2. Hvilken forskel er der på vort forhold til et begreb og til en person?
3. Hvilket af disse to spørgsmål er det rigtige:
 - a) – hvad synes du om kristendom?
 - b) – hvad synes du om Jesus Kristus?og hvorfor?
4. Hvad er et evangelium?

Note: Navnet JESUS = det hebraiske JOSUA

KRISTUS er ikke et efternavn (!), men titel = det hebraiske MESSIAS, der betyder den salvede. (Se ordforklaringen bag i Bibelen under KRISTUS!)

5. Hvad kender vi til personen Jesus Kristus, før han blev menneske (inkarnationen)?

Se Filipperbrevet

JOHANNES DØBERS OPGAVE (1,2–8)

6. Hvem var Johannes? Luk.
7. Hvad var hans opgave?
8. Hvordan stillede folk sig til hans forkyndelse? v.5 + 11,27–33
9. Hvad manglede Johannes-dåben? Ap.G. 19,1–6
Om Johannes' død: Læs Mk. 6,14–29

JESU DÅB (1,9-11) Se også Matt. 3,13–17

10. Disse vers er en af de store ”treenigheds” passager i NT. Vis det!

TEMA: På hvilken måde er Johannes' forhold til Jesus et eksempel for os i dag?

II Jesus og omvendelsen

Markus 1,14-20, 2,13-17

Guds rige, som profeterne i GT havde set frem til, kom i og med Jesus. Det var ganske vist et andet rige, end de fleste jøder havde ventet. Derfor var skuffelsen også stor, hver gang Jesus afslog kongeværdigheden eller den ledige stilling som det besatte lands politiske befrier, jvf. Johs. 6,14-15.

”Mit rige er ikke af denne verden”, sagde han selv (Johs. 18,36). Denne lektie var vel nok den sværeste at lære for disciplene. Ingen af dem forstod ham fuldt ud før efter opstandelsen.

Hvad var da Jesu gerning? Hvorfor kom han? Svaret findes i 1,15!

Ordet *omvendelse* er i mange kredse et forkættet og lidet elsket ord i dag. Dette hænger måske sammen med visse sekters misbrug, hvor den subjektive side af sagen ofte overbetones, idet man oparbejder en slags religiøs ekstase.

Men misbrug ophæver som bekendt ikke ret brug. Ordet – eller sagen – omvendelse kommer man ikke uden om i Bibelen. Den taler helt klart angående dette forhold og giver os mange eksempler på mennesker, der blev omvendt (jvf. de 5 navngivne personer i teksterne, vi lige har læst). Læs selv f.eks. Ap.G. 9,1-9, 16,25-34.

Tro er altid knyttet sammen med omvendelse, ja, er to sider af samme sag. Sand omvendelse eksisterer ikke i NT uden tro på evangeliet= Jesus Kristus. Dette forhold bør man mærke sig, da mange i dag hævder, at det er muligt at være kristen og leve et kristeligt liv uden tro på personen Jesus Kristus. Sadan taler Bibelen dog aldrig!

JESU FØRSTE PRÆDIKEN (1,14-16)

1. Hvad er omvendelse?
2. Hvem er aktor – den handlende?
3. Hvorfor er tro og omvendelse to uløseligt forbundne størrelser?
4. Hvorfor skal der også prædikes omvendelse til døbte mennesker, og hvorfor er der nogle, der ikke gør det?
5. Hvilken rolle kan følelserne spille i omvendelsen?
Hvilken bør de spille?

Note: tiden er inde (v.15) / Gal. 4,4

FØLG MIG (1,16-20)

6. Hvorledes kan vi – ligesom disciplene – efterfølge Jesus?
7. Er menneskefiskeri ikke usmageligt? (Religion en privatsag?)
8. Da omvendelsen er Guds sag, behøver vi vel ikke at interessere os for andre menneskers omvendelse?

Note: Simon (v.16) = Peter. Se Johs. 1,42!

DE RASKE OG DE SYGE (2,13-17)

9. Hvorfor sættes i NT toldere i bås med syndere?
10. Hvorledes skal v.17 forstås? Findes der åndeligt talt ”raske” og retfærdige mennesker?

TEMA: Hvilket fællestræk har det 20. århundredes mennesker med Jesu samtid?

Markus 2,1–12, 4,35-41, 5,1-43

Vil vi have med kristendom at gøre, kommer vi ikke uden om underberetningerne. Næsten halvdelen af versene i de første 10 kapitler handler direkte eller indirekte om under, ja, kristendommens budskab er et eneste stort under. Kasserer underberetningerne elimineres alt det, som er specifikt kristent, og resultatet bliver en religion på lige fod med de andre.

Desuden må underne aldrig adskilles fra Jesu lære (1,39) eller fra syndstilgivelsen (2,5–11).

Et under er ikke en begivenhed, som sker uden årsag. Gud er årsag. Ved et under introduceres altså en ny faktor, nemlig den almægtige og suveræne Gud.

Gud har åbenbaret sig i og med Jesus. Jesu underer er da en vigtig del af Guds selvåbenbaring. Ifølge Jesu egne ord, gør han da også underer *ved* Guds ånd (Matt. 12,28).

Jesus nægtede kategorisk at gøre underer, når man krævede dem af ham, som bevis på at han var den ventede Messias (Mk. 8,10-13). Han ville ikke gøre underet til en forudsætning for troen. Ja, han gik så vidt, at han sagde, at selvom han opvakte en fra de døde, ville det ikke hjælpe folk til at tro, dersom de ikke ville tage imod Guds ord til deres samvittigheder (Luk. 16.19-31).

Underne forstås og godtages kun i troens verden. For alle troende, der ved ordet fra Gud er kommet til tro, ligger der stor beviskraft i underet, selvom en ikke-troende vil reducere dets værdi ved at hævde, at underet blot er et mærkværdigt fænomen, som optræder en sjælden gang på en for os at se uforklarlig måde.

Underer og tro er knyttet nært sammen. Se Mk. 6,5 og 2,5! Dette skal sandsynligvis ikke forstås på den måde, at Gud ikke er i stand til at handle uden menneskers tro, men derimod tilkendegive, at han ikke handler underfuldt der, hvor mennesker ikke er parat til at tage imod hans egen person og de gode nyheder, han bragte. Trylleri og mirakelmageri for skeptikere kan ikke forliges med hans frelsende opgave.

JESUS HELBREDER EN LAM (2,1-12)

1. Hvad er menneskets største problem?
2. Hvem kan forlade synder – og hvorfor?
3. Hvilken sammenhæng er der mellem synd og sygdom? I Luk.13,1-5 og Johs. 9,2-5 skildres en forkert opfattelse. Hvori består misforståelsen?
4. Gives syndsforladelsen her og nu eller kun ved den afsluttende dom?

Note: Menneskesøn er det udtryk, Jesus oftest benytter om sig selv. Betegnelsen er hentet fra Daniel 7,13-14.

Jesus gør fordring på at være Gud. Dette er det eneste sted før forhøret og domsfældelsen, at Jesus åbenlyst demonstrerer sin magt for og på trods af de vantro skriftkloge.

STORMEN PÅ SØEN (4,33-41)

5. Hvad siger denne beretning om Jesus som menneske og Jesus som frelser?
6. Hvordan kan vi være med til at fremelske spørgsmålet: "Hvem er dog han?" hos ikke-troende mennesker i dag?
7. Hvad svarer vi selv på spørgsmålet i v.41?

DE TRE UNDERE (5,1-43)

Note: Jesu undere kan inddeles i 4 klasser: dæmonuddrivelser, helbredelsesundere, dødeopvækkelser, og naturundere.

8. Hvilke af disse klasser er repræsenteret her?
9. Nævn nogle stednavne i Israel hvor Jesus gjorde store undere, men hvor menneskene ikke vendte om til ham.
10. Var det kun Jesus, der gjorde undere? Nævn nogle steder hvor der omtales undere, der blev udført af falske profeter.

TEMA: I dag hævder mange mennesker, at de ikke kan tro på de NT'lige underberetninger – i hvert fald ikke alle. Hvorfor gør de det? Betyder det noget?

IV Jesus og lignelserne

Markus 4,1-29

Jesu lignelser er mere end æstetik! Det ville være meget forkert kun at søge Jesu storhed i hans fortællekunst!

Jesus er ikke ”opfinderen” af lignelsesgenren. Som han benytter sit folks sprog, således benytter han en fortælle måde, som var almindelig hos rabbinerne og i den græske verden.

I GT findes der også lignelser. Se bl.a. 2.Sam.12,1-4!

Når vi skal tolke en lignelse, er det første og vigtigste spørgsmål, vi kan stille: Hvad sagde lignelsen til de mennesker, som første gang hørte den og fik den fortolket.

Ved dette spørgsmål søger vi at komme til erkendelse af lignelsens hovedsandhed. Vi spørger altså ikke om alle enkeltheders betydning, for det, der har betydning, og det, Jesus vil have sagt med sine lignelser, er almindeligvis *en* hovedsandhed.

Jesu formål med at fortælle lignelser er at åbenbare *hemmeligheder* (Mk. 4,11). Dette er vigtigt! Lignelserne anskueliggør sandheder, vi aldrig fornuftsmæssigt kunne komme frem til.

Personerne i lignelserne handler undertiden på en højst mærkværdig måde (vingårdsejeren i Mk.12,1-12). Åbenbaringsmomentet, d.v.s. den hemmelighed, der skal åbenbares, er, at Gud handler på denne mærkelige måde, der almindeligvis er uden menneskelige paralleller.

Andre gange handler personerne på en måde, vi nikker bifaldende til. (Hyrden, der søger det mistede får i Luk.15,4-7). Åbenbaringsmomentet er her, at Gud handler på samme kærlige måde, hvilket ikke er en given sag.

Jesu lignelser virkede forhærdelse (Mk. 4,11-12). Og sådan er det med Guds ord iøvrigt. Dette hænger nok sammen med, at Jesu lignelser ikke kan løsrives fra hans person. For dem, som var ligegyldige og ignorerede Jesu budskab, og den gave han bragte menneskeheden, forblev hemmeligheden om Guds rige en hemmelighed, uanset hvor mange lignelser de end hørte. Og denne stadige lytten uden at tage imod ham blev dem til forhærdelse.

SÆDEMANDEN (4,1-20)

1. Forklar teksten om sædemanden, idet du gør brug af Jesu egen udlægning i vv. 13-20. Udlæg teksten som til et menneske, der aldrig har hørt eller forstået den før.
2. Hvilke personer hentet fra Bibelen kan du bruge til at belyse mennesket som: Vejen, stengrunden, blandt tidsler og god jord?
3. Hvad er forskel på lignelse og allegori?

Note: Guds rige er både en nuværende og fremtidig størrelse. Det er kommet med Jesus (Matt.12,28). Det kom i ringhed, men skal engang i fremtiden komme i herlighed.

4. Hvorfor talte Jesus i lignelser?
5. Hjælper lignelserne os i dag til at forstå evangeliet?

TILEGNELSEN AF ORDET (4,21-25)

6. Hvad siger Jesus i disse vers?
7. Hvorfor er det farligt at høre ordet?
8. Prøv at forklare v.25 idet du gør brug af Matt.25,14-30.

SÆDENS VÆKST (4,26-29)

9. Forklar lignelsen! Hvad siger den om Guds rige? Find andre træk om Guds rige i andre lignelser.
10. Hvilken *ro* tales der om i denne lignelse? Kan man i det hele taget tale om *ro* og *uro* på Guds vegne?

TEMA: Drøft følgende udtryk:

Gud har på samme tid både skjult og åbenbaret sig i Jesus Kristus.

V Jesus og spørgsmålsstillerne

Markus 12,13-37

Med de mærkelige gerninger han gjorde, og de besynderlige ord han talte, er det ikke så underligt, at Jesus ofte mødte folk, der stillede ham spørgsmål. Det er muligt at dele disse spørgsmålsstillere i forskellige kategorier.

Nogle mennesker kom til ham med et alvorligt ønske om at få svar på deres spørgsmål og lære sandheden at kende. Andre var u-villige til at adlyde sandheden, når de fik den at høre, og andre igen stillede Jesus spørgsmål for at "fange ham i ord" (Mk. 12,13), dvs. at man prøvede at få ham bragt til tavshed gennem disputerkunsten.

Den metode, Jesus anvender overfor denne sidste kategori, er interessant. I stedet for at svare direkte på de stillede spørgsmål, søger Jesus ofte om bag ved spørgsmålene – viser spørgsmålsstillerne (og dermed os) deres udgangspunkt og forudsætning og gennemskuer derved deres hykleri.

Denne måde at besvare spørgsmål på, og den holdning Jesus indtager overfor spørgsmålsstillerne, er et *eksempel* for os i dag.

Jesus har lært det kristne menneske, der angribes på grund af sin kristne tro, noget om dets forhold til dem, der "angriber".

Han har ikke givet os nogen patentløsning. Til forskellige mennesker med forskellige spørgsmål skal der gives forskellige svar. Men aldrig er et spørgsmål for dumt og aldrig for skarpsindigt til, at der ikke kan siges noget, enten om selve spørgsmålet eller grunden til at spørgsmålet stilles.

Når et menneske spørger, skal vi lytte til dets problemer og vanskeligheder. Da det er et medmenneske, vi står overfor, hvis evige ve og vel afhænger af, om det møder Jesus, skal vi vise det, hvor ofte det skjuler sig bag skarpsindigt stillede spørgsmål for at undgå en konfrontation med Jesus Kristus.

Og så skal der tales om HAM til sådanne mennesker!

DE UOPRIGTIGE SPØRGSMÅLSSTILLERE (12,13-17)

1. Hvordan kommer uoprigtigheden frem i herodianernes spørgsmål?
2. Hvori består visdommen i Jesu svar?
3. Hvordan kan det at stille spørgsmål være en form for hykleri?
4. Hvad betyder v.17 rent praktisk for os?

Note: Se ordforklaringen til Herodianer og Saddukæer. Skønt disse partier var politiske fjender, var de enige i bestræbelserne på at få Jesus likvideret.

DE RATIONALISTISKE SPØRGSMÅLSSTILLERE (12,18-27)

5. Hvad var saddukæernes hensigt med at stille dette spørgsmål?
6. Hvad er Jesu svar? Hvad henviser han til?
7. Hvad skal – eller kan – vi gøre, når vi ikke kan svare på alle de spørgsmål, der stilles os?

EN ÆRLIG SPØRGSMÅLSSTILLER (12,28-34)

8. Hvorfor nævner Jesus to bud, når han kun blev spurgt om et?
9. Hvad får Jesus til at sige til manden: ”Du er ikke langt borte fra Guds rige”?

JESU SPØRGSMÅL (12,35-37)

10. Hvordan viser Jesus, at de skriftkloges præmisser er forkerte?

TEMA: Hvordan skal vi svare på de spørgsmål, der stilles os som kristne? Hvor kan vi hente hjælp? Nævn nogle konkrete spørgsmål og giv et svar!

VI Jesus og hans død

Markus 8,27-34; 9,30-32; 10,32-34.

Jesus kendte sin opgave. Han vidste, hvorfor han kom til denne jord, og han var klar over, hvorfor han skulle lide og dø.

De sataniske og menneskelige fristelser og tilbud om jordisk magt og herrevælde uden om lidelse og død havde han afvist (Matt. 4,1-11, Johs. 6,14-15).

Peters ganske sikkert velmente irettesættelse til Jesus, da han forudsagde sin død første gang, blev ligeledes negligeret (8,33).

Nu var tidspunktet kommet.

Den gerning, der skulle få alt afgørende betydning for menneskehedens frelse, skulle tage sin begyndelse. Intet kunne hindre Jesus. Ikke engang at hans trofaste venner vendte sig fra ham.

Målet var menneskets frelse.

På Golgata gik Jesus i menneskets sted – i vort sted. Han – den syndfri og retfærdige og hellige – led et syndigt og uretfærdigt og vanhelligt menneskes død.

Han tog vor synd på sig – ja, blev gjort til synd – for at vi skulle tilregnes hans retfærdighed (2.Kor. 5,21).

Alt hans blev vort, og alt vort blev hans.

Han blev forladt af Gud og råbte: ”Min Gud! Min Gud! Hvorfor har du forladt mig?, for at ingen af os skulle komme i den situation.

Jesu død og dens betydning kan man vanskeligt overvurdere. For gennem troen på Jesus og hans døds sonende betydning bliver vi sat i et ret forhold til Gud igen.

Gud er atter blevet vor far! (Gal. 4,4-7).

Læs selv de historiske optegnelser om Jesu død: Mk. 14,26-15,47.

JESUS ER KRISTUS (8,27-30)

1. Hvad ville Jesus være klar over, før han begyndte at undervise disciplene om sin lidelse?
2. Hvad indebærer sætningen: ”Du er Kristus”?

Note: Kæsarea Filippi lå langt mod nord ved Hermonbjerget og må ikke forveksles med den romerske residensstad – Kæsarea ved havet.

FØRSTE FORUDSIGELSE (8,31-33)

3. Hvorfor kunne Peter ikke acceptere Jesu tale?
4. Hvad er meningen med Jesu svar?

ANDEN FORUDSIGELSE (9,30-32)

5. Hvorfor talte Jesus kun til sine disciple om sin lidelse (jvf. 8,30 og 10,32)?

TREDIE FORUDSIGELSE (10,32-34)

6. Hvad er det væsentlige i denne og i de øvrige forudsigelser, som Jesus vil, at hans disciple skal forstå?

Note: Det var ikke tilladt jøderne at eksekvere en dødsdom. Den romerske besættelsesmagts henrettelsesmetode var almindeligvis korsfæstelse.

7. Hvorfor skulle Jesus dø?
8. Hvad lærer det efterfølgende afsnit (10,35-45) os om den kristnes lidelse?
9. Find nogle afsnit i Bibelen, der taler om Jesu døds sonende betydning!
10. Hvilken betydning har Jesu død i dit forhold til dine medmennesker?

TEMA: Giv svar på Jesu spørgsmål i 8,27: ”Hvem siger folk, at jeg er?”
Hvad siger du? Og hvorfor gør du det?

VII Jesus og hans opstandelse

Markus 16,1-20

^

Med Jesu død var den mørkeste dag i disciplenes liv indtruffet. De forskansede sig bag lukkede døre – skuffede og desillusionerede.

Jesu forudsigelser var alligevel gået i opfyldelse. De havde håbet, men --(Luk. 24,21).

Det ser ud til, at disciplene kun huskede Jesu forudsigelser om sin død. Hans forudsigelser om sin opstandelse var dem nok for fantastiske og utrolige. Og så skete det utrolige og umulige alligevel på 3.-dagen.

Ved Jesu opstandelse når evangeliet sit klimaks.

Synden er sonet, dødens magt brudt, Satan overvundet og Gud er på tronen.

Denne triumffanfare var, efter at de var kommet sig af den første overraskelse, den faktor, der fik dem til at gå ud med evangeliet til en døende verden.

De uforstandige, lidettroende, feje og svage disciple var blevet Kristi trælle – bundet med troens bånd til deres levende frelser og herre.

Intet kunne standse dem. De havde en ordre at efterkomme (16,15). De blev hånet, bagtalt, tortureret, fængslet og ihjelslået. Men de gik alligevel. Se Ap.G. 4,1-22, 7,1-60, 23,6!

Jesus var opstanden, og de skulle blive opstandelsens børn sammen med ham engang.

At opstandelsesbegivenheden af visse teologer er blevet problematiseret og reduceret til hallucination og digtning, skal ikke anfægtes. Sådan var det da også fra første begyndelse. Se Matt. 28,11-15! Og sådan vil der altid være folk, der prøver på at undgå en konfrontation med Jesus ved at benægte hans opstandelse.

Hvis Kristus ikke er opstanden er både det kristne budskab og den kristne tro indholdsløs. Se 1.Kor.15,1-20.

OPSTANDELSBEGIVENHEDEN (16,1-8)

1. Hvad havde kvinderne ventet at finde?
2. Hvad viser det os om deres forhold til det, Jesus havde lært dem?
3. Hvorfor mon der var en speciel hilsen til Peter?
4. Nogle hævder, at det er lige meget om opstandelsen har fundet sted. Er det rigtigt? Hvad indebærer en sådan opfattelse?
5. Hvorfor er det usandsynligt, at disciplene har fundet på og opdigtet opstandelsesberetningen?
6. Hvorfor frygtede kvinderne? Hvad er årsagen til al frygt?

Note: Selvom vv. 9-20 ikke findes i de ældste håndskrifter, er de givne oplysninger i fuld overensstemmelse med de øvrige evangelier.

DEN OPSTANDENE VISER SIG (16,9-14)

7. Lav en liste over de personer Jesus viste sig for! Se bl.a. 1. Kor.15.
8. Hvilken betydning havde det for dem, der første gang hørte om opstandelsen, at navngivne personer var nævnt?

DEN OPSTANDNES BEFALING (16,15-18)

9. Hvordan kan vi konkret parere den ordre, Jesus gav sine disciple?

DEN OPSTANDNES HIMMELFART (16,19-20)

10. Hvilken betydning har himmelfarten? Efterlod Jesus sine disciple alene?

TEMA: Kvinderne søgte Jesus et forkert sted. Han var ikke i graven. Hvor finder vi Jesus?

Nævn nogle steder, hvor folk ofte søger Gud, men hvor han ikke findes.

Litteratur

Til dette hæfte anbefales:

MARK, AN INTRODUCTION AND COMMENTARY

forfatter: Alan Cole

pris kr. 15,00

Desuden anbefales følgende hefter i PRO FIDE-serien:

Niels Ove Rasmussen: — MEN JEG KAN IKKE TRO kr. 2,75

Carl Fr. Wisløff: EN NY KATOLICISME? kr. 4,75

Erling Danbolt: MISSION ELLER DIALOG? kr. 4,50

David Hedegård:: DØDEN — OG HVAD SÅ? kr. 3,95

— og den sidste nye:

Michael Green: LIV ca.12 kr.

Bladet "PRO FIDE"

udsendes 6 gange årligt, Pris kr. 10,-. Abonnement tegnes ved henvendelse til

KFS's LANDSKONTOR

Nørre Voldgade 23,2,

1358 København K.

Telefon: (01) 114860

Kontortid: Mandag-fredag Kl. 15-17

Giro: 5 49 54